«به نام خدا»

استاد: دکتر محمدرضا محمدی درس مبانی بینایی کامپیوتر نام: فاطمه زهرا بخشنده

شـماره دانشـجويى: 98522157

گزارش تمرین 2:

سوال اول:

بخش اول:

در این نوع دوربین ها تصویر های ایجاد شده برعکس می باشند و هرچه اندازه ی دریچه بزرگتر شود، نور بیشتری از آن عبور میکند پس تصویر روشن تری داریم و همچنین به دلیل عبور پرتوهای ناخواسته، تصویری تار تشکیل می شود، ولی هرچه اندازه دریچه کوچکتر باشد، تصویری تیره تر با وضوح بالاتر خواهیم داشت. البته قابل ذکر است که اگر اندازه ی دریچه بیش از حد کوچک باشد به دلیل پراکندگی نور و شدت کم نور، بازهم تصویری تار خواهیم داشت پس برای داشتن تصویری مناسب باید اندازه دریچه مناسب باشد.

دریچه بزرگ:

- نور منعکس شده در بخش بیشتری از تصویر اثر میگذارد.
 - تصویر تار خواهد بود.

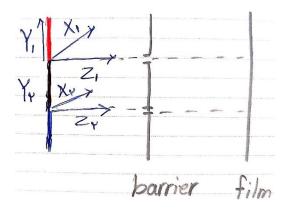
دریچه کوچک:

- تار شدن را کاهش میدهد اما مقدار نور وارد شده به دوربین را کم میکند.
 - ممکن است باعث پراکندگی نور شود.

بخش دوم:

هر دریچه ای که ایجاد می کنیم باعث تشکیل یک تصویر می شود. پس در این حالت، دو تصویر تشکیل خواهد شد. به نسبت میزان فاصله دو دریچه، بخشی از این دو تصویر روی هم می افتند و باهم تداخل پیدا می کنند و تصویر تار می شود. در این سوال چون تصویر ما شامل رنگ های ساده است، در بخشی از دو تصویر که باهم تداخل پیدا می کنند، نور رنگ ها روی هم افتاده و ترکیب رنگ هارا را مشاهده می کنیم.

اگر بخواهیم به طور دقیق فاصله هارا بررسی کنیم و بفهمیم دقیقا چه تصویری روی film ایجاد می شود می توانیم با توجه به اسلاید ها محور های زیر را در نظر بگیریم:

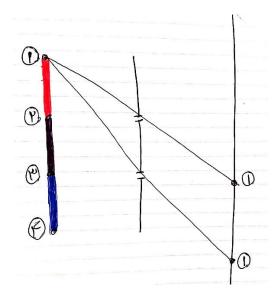
محور اول نسبت به دریچه بالایی و محور دوم نسبت به دریچه پایینی است.

نسبت های زیر را داریم:

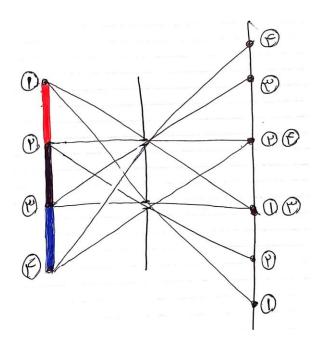
$$x = f \frac{x}{z}$$
 , $y = f \frac{y}{z}$

که f فاصله کانونی است (فاصله barrier از film). در این سوال با توجه به اینکه barrier دقیقا در وسط film و جسم قرار گرفته است، Z برابر با f است. پس در اینجا برای هر نقطه روی film، نوری که از دریچه بالایی به آن وارد شده نقطه (X1, Y1) از تصویر است. و نوری که از دریچه پایینی به آن وارد شده نقطه ی (X2, Y2) از تصویر است. تصویر هم با حفظ طول های اصلی ثبت می شود.

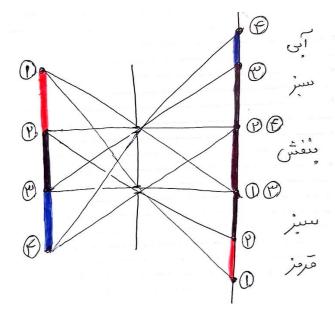
با توجه به این موضوع، 4 نقطه مرزی تصویر را شـماره گذاری می کنیم و تصویر این نقاط را روی film بدسـت می آوریم. تصویر هر نقطه یکبار توسط دریچه بالا و یکبار توسط دریچه پایین در دو مکان مختلف ثبت می شود: شود. به همین جهت هم دو تصویر ایجاد می شوند. مثلاً برای نقطه 1 به صورت زیر می شود:

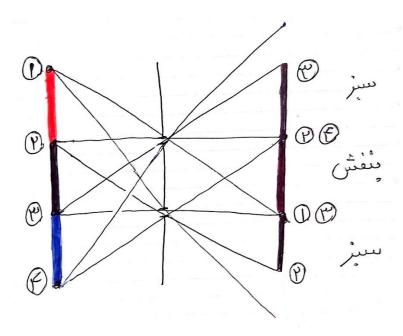
به همین صورت می توانیم محل تصویر نقاط مرزی را روی film پیدا کنیم. تصویر نقاط دیگر هم که بین آن ها می افتد.

در نتیجه دو تصویر برعکس از شی، زیر همدیگر ایجاد می شوند که بخش قرمز تصویر بالایی با رنگ آبی تصویر پایینی overlap دارد و این بخش روی film به رنگ بنفش در می آید.

حالا اگر طول film ما با توجه به تصویر سوال، هم اندازه شی باشد، نور هایی که از نقطه 3 تا 4 از دریچه بایینی از دریچه بالیی عبور میکنند از بالای film میگذرند و نور هایی که از نقطه 1 تا 2 از دریچه پایینی عبور میکنند از پایین film میگذرند و روی film نمی افتند. پس تصویر به صورت زیر می شود:

در نتیجه روی film با این اندازه، به ترتیب رنگ های سبز-بنفش-سبز خواهیم داشت.

منابع: لٰینک و اسلاید ها

سوال دوم:

این تصویر با دوربین لنزدار گرفته شده است.

دلیل: روش کار این دو دوربین باهم تفاوت دارد. دوربین pinhole یک دریچه دارد که در واقع پرتوهای نور از دریچه عبور کرده و به صفحه film می رسند، و به این صورت تصویر ثبت می شود. ما تنها اندازه دریچه را در آن بطوری تنظیم می کنیم که بتوانیم تصویری مناسب و با کمترین میزان تاری را ثبت کنیم. این دوربین، تصویر همیشه فوکوس می شود، در حالی که در دوربین لنز دار، با تنظیم موقعیت لنز، تصویر به فوکوس می رسد.

تعریف عمق میدان: DOF محدوده ای از عمق (فاصله تا دوربین) است که اشیاء تقریبا با وضوح مناسب دیده می شوند. در تصویر داده شده در سوال در واقع به ناحیه وسط که تصویر در آن خوب افتاده DOF می گویند.

تصاویری که با دوربین pinhole به دست می آیند از جلوی دوربین تا بی نهایت عمق میدان دارند اما به وضوح تصاویر به دست آمده با یک لنز، به ویژه یک لنز اصلاح شده، نیستند.

اما دوربین لنزدار از لنز استفاده کرده و پرتو های یک نقطه از شی را در یک نقطه از mall همگرا می کند. این نوع دوربین برعکس دوربین pinhole تا بی نهایت عمق میدان ندارد و pinhole آن محدود است. پس مشخص است که این تصویر با این نوع دوربین ثبت شده است. با تغییر نوع لنز یا تغییر فاصله لنز با صفحه دوربین (۷) میتوان DOF را تغییر داد.

در دوربین لنز دار با توجه به رابطه $\frac{1}{v} + \frac{1}{v} = \frac{1}{v}$ ، با زیاد کردن ۷ (زیاد کردن فاصله لنز از film) می توانیم DOF را نزدیک تر بیاوریم تا نقاط نزدیک را به خوبی ثبت کند و نقاط در عمق دورتر تار می شوند. و هرچه ۷ را در آن کمتر کنیم، DOF بخش های دورتر را شامل می شود و نقاط دورتر واضح ثبت شده و نقاط نزدیک تر تار می شوند. در تصویر سوال هم بخش وسط که خوب افتاده در DOF دوربین لنزدار قرار دارد اما بخش هایی که تار شده اند بیرون آن قرار دارند. در این دوربین ۷ نه خیلی از film دور است نه خیلی نزدیک، چون مقادیر وسط خوب افتاده و مقادیر دورتر و نزدیکتر تار شده اند.

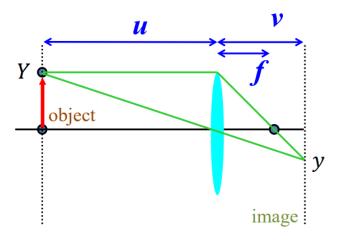
برای بهبود تصویر، در دوربین ها معمولا هم از لنز استفاده می شود و هم از دریچه استفاده می شود تا بتوان عمق میدان را بهتر کنترل کرد و بتوانیم عمق میدان بیشتری داشته باشیم. و در واقع عمق های بیشتری را با کیفیت مناسب ثبت کنیم. در واقع در این حالت، بخش هایی که با بیشتر فاصله می گیرند تا حد امکان با استفاده از دریچه حذف می شوند، نه اینکه پخش

شوند و تصویر تار شود. البته مثل قبل اندازه دریچه مهم است. باید اندازه آن مناسب باشد و خیلی کوچک هم نباشد تا از وجود لنز استفاده بهینه را ببریم.

منابع: لینک و اسلاید ها

سوال سوم:

شی در فاصله 40cm از film دوربین قرار گرفته است، پس با توجه به شکل زیر، u+v برابر 40cm است. در 40cm است. فاصله کانونی یعنی t برابر t برابر t و فاصله لنز با film یعنی t برابر t برابر t می شود.

در اینجا، باید u و v طوری تنظیم شوند که دو اشعه نور تابیده شده از یه نقطه در فاصله v از لنز همگرا شوند. برای اینکار، اگر تشابه دو جفت از مثلث هارا در نظر بگیریم به روابط زیر می رسیم:

$$\frac{y}{Y} = \frac{v}{u}$$
, $\frac{y}{Y} = \frac{v - f}{f}$ \rightarrow $\frac{1}{f} = \frac{1}{v} + \frac{1}{u}$

اما در فاصله هایی که در صورت سوال ذکر شده، با حالت ایده آل فاصله داریم. در واقع در این حالت داریم:

$$\frac{1}{v} + \frac{1}{u} = \frac{1}{10} + \frac{1}{30} = \frac{2}{15} \neq \frac{1}{10}$$

اگر تصویر بالا را ببینیم متوجه می شویم که اگر film زیادی نزدیک به لنز باشد پرتو های نور هنوز همگرا نشده اند و پخش هستند و به یک ناحیه بزرگتر روی film می تابند. که باعث می شود پرتوهای نقطه های مختلف باهم تداخل زیادی داشته باشند و تصویر تار و ناواضح شود.

علاوه بر این در این مثال فاصله لنز تا film دقیقا برابر فاصله کانونی لنز است یعنی نقطه کانونی لنز در وسط صفحه film می افتد که باعث می شود تمام نور های موازی از قسمت های مختلف شی در آن نقطه همگرا شوند و انرژی زیادی در آن نقطه جمع شود و نور زیادی داشته باشد. پس در کل، اگر در این فاصله ها از شی تصویر بگیریم، تصویرمان بسیار تار خواهد شد.

برای اصلاح این موضوع و افزایش کیفیت تصویر، باید پارامترها را طوری بگیریم که در معادله لنز نازک یعنی u+v معدی نازک یعنی u+v ثابت است. همچنین فاصله شی تا film ثابت است پس u+v ثابت است.

u + v = 40cm

$$f = 10cm, \qquad \frac{1}{f} = \frac{1}{v} + \frac{1}{u} \rightarrow \frac{1}{10} = \frac{1}{v} + \frac{1}{u}$$

از این دو معادله اندازه v و u بدست می آید:

$$\frac{1}{10} = \frac{u+v}{uv}$$
 $\to uv = 400$, $u+v = 40$ $\to u = 20cm$, $v = 20cm$

پس با توجه به ثابت بودن فاصله شی تا film، لنز را از film دور می کنیم و 10cm به سمت چپ جابجا می کنیم، تا فاصله آن از 20cm، film و فاصله آن از شی نیز 20cm شود.

منابع: اسلاید ها

سوال چهارم:

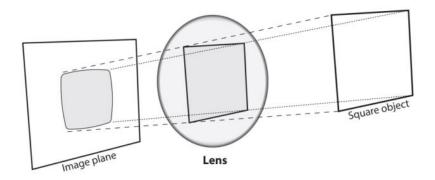
کد کامل تمام قسمت ها همراه با کامنت در فایل HW2.ipynb در همین پوشه قرار دارد.

1.4- ابتدا تصویر را می خوانیم و آن را به GRAYScale می بریم. برای نمایش آن هم می توانیم آن را به RGB ببریم.

```
image = cv2.imread(path, 1)
image_gray = cv2.cvtColor(image, cv2.COLOR_BGR2GRAY )
image = cv2.cvtColor(image, cv2.COLOR_BGR2RGB )
```

در عمل هیچ لنز ساخته شده ای ایده آل نیست.

برای مثال در شکل زیر، تصویر یک object مستطیلی در اثر عبور از لنز به صورت منحنی در آمده است. میزان اعوجاج آن به پارامتر های مختلفی از جمله میزان wide بودن لنز بستگی دارد. لنز wide تر باعث اعوجاج بیشتر می شود.

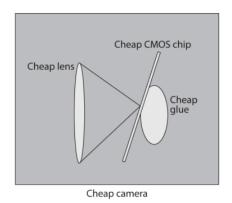

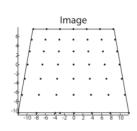
دو نوع اعوجاج لنز داريم:

- اعوجاج شعاعی (Radial) که حاصل از شکل لنز است.
- اعوجاج مماسی (Tangential) که حاصل از فرآیند سوار کردن دوربین است.

اعوجاج شعاعی در مرکز نوری 0 است و با حرکت به سمت مرز تصویر افزایش می یابد. این اعوجاج نسبت به مرکز متقارن فرض می شود و با استفاده از چند عبارت از سری تیلور می توان آن را مدل کرد.

اعوجاج مماسی در فرآیند ساخت دوربین ایجاد می شود و به دلیل موازی نبودن دقیق صفحه تصویربرداری با لنز است.

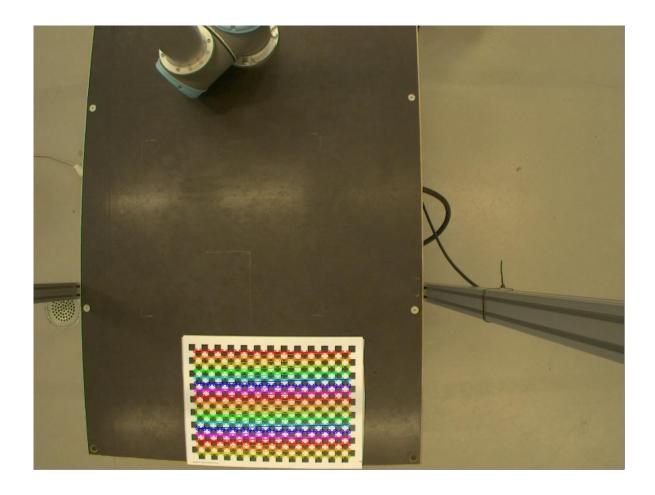
2.4- برای یافتن الگوی صفحه شطرنج، از تابع ()cv2.findChessboardCorners استفاده کرده و تصویر مورد نظر و نوع الگو (تعداد نقاط درونی هر سطر و ستون) را به عنوان ورودی به آن می دهیم. سپس نقاط گوشه را به ما می دهد.

chess_board = (24, 17)
flag, corners = cv2.findChessboardCorners(image_gray, chess_board, None)

3.4- برای افزایش دقت نقاط از ()criteria استفاده می کنیم تا نقاط را به صورت sunSize و criteria را به آن می sub-pixel و criteria را به آن می دهیم. criteria و criteria و criteria را به آن می دهیم. criteria مشخض می کند پس از طی کردن چند iteration یا رسیدن به چه دقتی، iteration را متوقف کند.

corners_show = cv2.cornerSubPix(image_gray, corners, winSize, zeroZone, criteria)

سپس نقاط رو روی تصویرمان نشان می دهیم. تصویری که روی آن نقطه ها مشخص شده را در پوشه imwrite). همچنین پس از کمی کاهش سایز برای نمایش بهتر در صفحه لپتاپ، آن را با imshow کشیدم.

4.4- با کمک این تابع با دادن نقاط مختصات صفحه شطرنجی و نقاط بدست آمده و سایز تصویر، ضرایب اعوجاج را بدست می آوریم.

flag, matrix, distortion, rvecs, tvecs = cv2.calibrateCamera(obj_points, img_points, image_gray.shape[::-1], None, None)

5.4- ضرایب اعوجاج به صورت زیر هستند.

k1 = -0.20625468220093468

k2 = 0.19895320011233164

p1 = -0.0008226067017545929

p2 = -0.016491390046288943

k3 = -0.18016533311994923

6.4- ابتدا میتوانیم ماتریس دوربین را بر اساس یک پارامتر مقیاسبندی آزاد با استفاده از تابع (cv2.getOptimalNewCameraMatrix()

اگر پارامتر مقیاسگذاری آلفا 0 باشد، تصویر undistorted را با حداقل پیکسلهای ناخواسته برمیگرداند. بنابراین حتی ممکن است برخی از پیکسل ها را در گوشه های تصویر حذف کند. اگر آلفا 1 باشد، تمام پیکسل ها با تعدادی بخش سیاه اضافی حفظ می شوند.

این تابع همچنین ROI تصویر را برمی گرداند که می تواند برای برش نتیجه استفاده شود.

پس از آن با استفاده از camera matrix جدید تصویر را undistort کرده و با استفاده از ROI تصویر آن را crop می کنیم.

```
undistorted = cv2.undistort(new_image, matrix, distortion, None, new_camera_matrix)

x, y, w, h = roi

undistorted = undistorted[y:y+h, x:x+w]
```

تصویر نهایی را در پوشـه images با عنوان image5_undistorted_1.jpg ذخیره کردم.

7.4- برای سهولت undistort کردن تصویر، همه مراحل را در تابع undistort_image خلاصه کردم. که تصویری که میخواهیم undistort شود و تصاویری که برای یافتن پارامترها از آن ها استفاده می کنیم را به عنوان ورودی گرفته و تصویر undistort شده را خروجی می دهد.

حال با کمک تصاویر 1 تا 4 تصویر 5 را undistort می کنیم.

```
input_images = ['img1', 'img2', 'img3', 'img4']
image_to_undistort = 'img5'
undistorted_2 = undistort_image(input_images, image_to_undistort)
cv2.imwrite("images/image5_undistorted_2.jpg", undistorted_2)
```

خروجی پارامترهای distortion آن به صورت زیر است:

k1 = -0.3118552159472387

k2 = 0.24935640580276178

p1 = -0.0018709406145173764

p2 = 0.009470339980000646

k3 = -0.17159193623948688

تصویر خروجی را در پوشـه images با نام image5_undistorted_2 کردم.

برای سهولت مقایسه این روش با قبلی، یک بار دیگر تصویر 5 را با این تابع تنها با کمک تصویر 1 undistort می کنیم.

input_images = ['img1']

image_to_undistort = 'img5'

undistorted_1 = undistort_image(input_images, image_to_undistort)

cv2.imwrite("images/image5_undistorted_1.jpg", undistorted_1)

خروجی پارامترهای distortion آن به صورت زیر است:

k1 = -0.20625468220093468

k2 = 0.19895320011233164

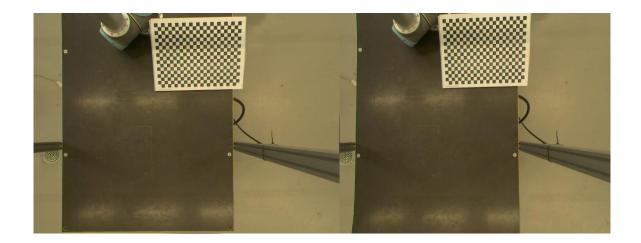
p1 = -0.0008226067017545929

p2 = -0.016491390046288943

k3 = -0.18016533311994923

تصویر خروجی را در پوشه images با نام image5_undistorted_1 ذخیره کردم.

می بینیم که وقتی از تصویر 1 تا 4 برای بدست آوردن پارامتر ها استفاده کردیم ضرایب distortion شده است.

در واقع اگر ما فقط از یک صحنه عکس بگیریم، مطمئن نیستیم حتما این صفحه شطرنجی بر دوربین ما عمود است یا نه. ممکن است زاویه داشته باشد، بنابراین بهتر است چندین تصویر ثبت کنیم تا برآیند آن ها پارامترهای calibration را به ما بدهد.

منابع: اسلاید ها - docs.opencv.org - geeksforgeeks